

L'altre llum

disseny als actes i actes uns
del teatre ~~de~~ provincial el dia de
la Festa del Llibre de 1937 (1)

El teatre avui: fins fa temps, quan Barcelona era una ciutat, es havien vist tot-
rat i sempre en un mateix dia: un teatre que no sempre, però, era el mateix: el Comèdia,
el Bouet, el Principal, el Tivoli, el Nou, el Victoria, el Barcelona, el Victòria, el Polite-
atre, etc. Fou en temps d'essig, més o menys monòton, més o menys feixuguet o en mitj d'estrena,
més o menys brillant, més o menys triomfal. Moltes vegades moltes, i d'autors que escriuen
les mat i un cop després dirien i parien moltes en actes de ~~de~~ el seu entusiasme
de la màgia clara de l'espectacle, els havien apagat en les més tempestuoses i sotades
ballades una vintena d'horas i els havien arrencat fins el pescavi per a rebre els aplaudiments
del públic, que sigui primera ~~de~~ presentat l'obra a la qual moltes, interpretant-
la, donaven vida - Vida neta de la fàtia, més real veient i més purament que la vida País de
cada dia. Tota amistat veritable, tota amistat digna d'equer nom es col·laboració de
tots els homes: els de dalt i els d'alegría, els de ~~que no hi ha~~ missió i els de
rígures. Els uns eren moltes, estos i autors, que vivien en un món exclusivament entre
ells els punts del seu obratori permanent a tots dos que volguí entrant-hi. Perquè la col-
laboració sigui espica, cal preveure tot el paisatge de l'amistat.

J'el bon avui i no som autor que us he trapat a veure. Si bon autor que
seríem-los de res si com actes de res podrien tenir-sos, però com avui que enveja
que la meva imprecció us sia massa plana, i sovint perfurada? Perquè no vine a per-
tar del nostre pessat, que es també el meu. Ha de veure que cosa que poten restar, més
que fa moltes centurias, digna que

Cadaqueres tincys passats
per meus

S'hi veurà que són, tots els actes de la guerra tancats una dimora, una aguda, una tragèdia re-
tirat.

El nostre passat és una (ataluya que treballava i cantava; una (ataluya que necessitava i
cultiva; una (ataluya que tenia una gran literatura: Maragall, Verdaguer, Viola Católa, ...)

i elegant literatura, tota imprimita. Quin, com passat tant anys i tants altres literaris, l'ha estat per
a recobrir la importància tragic en que ^{fan el} fan un motiu que, malgrat la guerra, sempre va rellevant
en F

Verdaguier.
L. Segura

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chileno ?.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente pobre.

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contemporáneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran influencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes

CAP-165(2)
II

Lluís Vives ~~Pujol~~: Fenetres ~~del feli Valmés~~, Poet i Papet, Pompes ~~Estiu~~
Guimerà, Iglesies, Albert (Baró), Rius i Taulet, Acadèmia Bertraner, Poet i Papet, Pompes ~~Estiu~~
(reheues, taules i taules altes).

El vot de passat es diu El ferri a terra, La tida, Tuna Baixa, ~~que~~ mar i sol, El vell,
Les garras, El son Sonal o L'espell del pesc, qui compren medecines, L'aura del seyur Estiu,
L'acadèmia de botigues, La marta, Kauila, Epitalamí, El príncep Aleix.) El vot de ^{meis} ~~estiu~~ i més
meritjós votant era el del teatre, el de ferriera o plens al públic que tot aplaudia i no el de
rever, que es el de l'horror.

Le pidió una

ENTREVISTA CON EL DIRECTOR CHILENO EUGENIO GUZMAN.

- A partir de qué momento puede hablarse de un teatro chileno ?.

- Creo que debe hablarse de un teatro chileno a partir del momento en que entrar a jugar los teatros universitarios en nuestro movimiento artístico. Antes existió un teatro chileno, pero intuitivo, no racionalizado como una forma artística. Exigió, como herencia de los viejos autores españoles, en el siglo pasado, un grupo de dramaturgos que no encontraron una difusión. Luego vino el periodo de las grandes giras de las compañías españolas, durante los comienzos del siglo, y en el cual el autor nacional jugaba un papel de pariente pobre.

- Cuales son las influencias extranjeras en la creación del teatro nacional chileno?

- La verdad es que la gran fuente de creación para los autores, directores, escenógrafos y actores, en Chile, han sido los autores españoles clásicos, pero no hemos encontrado autores contemporáneos españoles que con una vigencia universal nos hables de los problemas que a nosotros nos interesan de forma directa... La gran influencia que he percibido yo en los años anteriores al 50 ha sido de Ibsen y Strindberg por una parte y de Miller con su "Muerte de un viajante" por otra. Y, a partir de aquella etapa, las nuevas fuentes